

جنوب نه، جانِ ایران

جنوب حالا خط مقدم ایرانی بودن است؛ آن جا که مردمانش سال ها جنگیدند و سر خم نکردند؛ پس یکی از چیزهایی که باید نگرانش باشیم آن است که در هیاهوی دعوای بی ثمر، در هر جایگاهی هستیم وظیفه مان را در قبال میهن در ست انجام ندهیم

سید مصطفی صابری | روزنامه نگار

جنوب را نباید فقط روی نقشه دید. آن جا که موشک متجاوز فرود می آید، فقط خاک یک منطقه زخمی نمی شود؛ امنیت، غرور، حافظه و اراده یک ملت زیر ضرب می رود. وقتی بیمارستانی با بیمارانش در اضطراب تخلیه می شود، وقتی ایستگاهی از حافظان طبیعت ویران می شود، وقتی در گوشه ای دیگر زندگی روزمره و پناه کوچک فرهنگ هم از آتش جنگ در امان نمی ماند، دیگر سخن از یک «حادثه محلی» نیست. سخن از زخمی است که بر تن همه ایران نشسته است. بزرگ ترین خطا در چنین روزهایی این است که جنگ را فقط در جنوب ببینیم و در در منطقه ای. نه؛ آوار تجاوز دشمن جنایتکار اگر چه بر جنوب فرود آمده، اما مسئله تمام ایران است. دشمن فقط زیر ساخت و جاده و ساختمان را هدف نمی گیرد؛ می خواهد احساس پیوستگی یک ملت را نشانه بگیرد، می خواهد این تصور را بسازد که می شود جایی از ایران را کوبید و باقی ایران را به تماشا نشاند. پاسخ به این تجاوز، پیش از هر چیز، باید شکستن همین تصور باشد: جنوب تنها نیست، چون جان ایران است. از همین جاست که مسئولیت آغاز می شود. در لحظه تجاوز، جای لکنت نیست؛ جای همدردی نمایشی و غیر متعهدانه هم نیست. باید متجاوز را صریح محکوم کرد، باید فهمید که دفاع از جنوب دفاع از تمام ایران است، باید مراقب بود که شکاف های داخلی که به اشتباه مدتی است در جامعه پر رنگ شده به دشمن این تصور القا نکند که ایران یکدل نیست؛ نباید اجازه داد مردم غیور جنوب حتی برای لحظه ای احساس رهاشدگی کنند و امروز مان آن است که ایرانی، دوباره خود را حول ایران به یاد بیاور.

درک اولویت های لحظه و پرهیز از واگرایی

دشمن جنایتکار که به جنوب حمله کرده عده ای برای جنوب استوری گذاشتند و همدردی کردند، عده ای هم به نقد دولت و دیپلماسی و... پرداختند؛ گروه اول طوری با جنوب همدردی کردند انگار آن خطه در گیر یک بلای طبیعی مثل سیل و زلزله شده بدون این که مشخص کنند عامل این اتفاق متجاوز ی بوده که قبلا هم در میناب مرتکب آن جنایت تلخ شد. گروه دوم هم شروع کردند به نقد دیپلماسی و دولت، اما هر دو اقتضائات لحظه را نادیده گرفتند. در لحظه بحران، جامعه فقط با خسارت مادی روبه رو نیست؛ با یک آزمون بزرگ هم مواجه است که ایامی تواند میان اختلاف های همیشگی خود و ضرورت واکنش جمعی به تهدید بیرونی تمایز بگذارد یا نه؟ مسئله این نیست که نقدها، نارضایتی های تفاوت برداشت ها ناگهان از میان می روند؛ مسئله این است که در شرایط تعرض، هر جامعه ای ناچار می شود اولویت های خود را دوباره تنظیم کند. در چنین وضعی، آن چه اهمیت پیدا می کند نه حذف اختلاف، بلکه فهم زمانه و تشخیص امر عمومی است. حمله به

جنگ در جنوب، زخم بر تن تمام ایران

وقتی متجاوز در هر نقطه ای از میهن جنایتی مرتکب می شود همان لحظه ای است که باید از خود بیرسیم: وطن برای ما چیست؟ نامی در کتاب ها؟ خاطره ای در سرودها؟ یا حقیقتی زنده که هر جا زخمی شود، ما هم باید در دش را در جان خود حس کنیم؟ نمی شود از ایران گفت، از ریشه های مان در این خاک گفت، از تاریخش، از پهلوانانش، از اشک هاو ایستادگی هایش گفت، اما هنگامی که آتش بر بندر و بیمارستان و جاده و خانه های جنوب می نشیند، آن را فقط مسئله

معنای ایران. در ذهن برخی از ماحمله به جنوب، حمله به چند استان یا یک ساحل نیست؛ دست بردن به رشته ای است که دل های پراکنده این سرزمین را به هم متصل می کند. اما افسوس که در لحظه حساس بخش زیادی از جامعه تبدیل به دو گروه شدند، یک عده گفتند فلاّنی و فلانی را به جنوب بفرستیم چون جنگ طلب بودند، غافل از این که چنین کارزاری چه دردی از جامعه دوا می کند جز این که شبیه مجادله ای بی فایده است؟ گروه دیگر گفتند این هم نتیجه مذاکره و دیپلماسی و... بدون این که بداند مذاکره هم روی دیگری از مقاومت و مبارزه بود. خلاصه آزمون این روز حافظه آزمون ایستادگی یک منطقه نیست؛ آزمون حافظه ملی ماست: آیا هنوز می توانیم زیر نام ایران، در دروازه مشترک بفهمیم، مسئولیت را مشترک بر دوش بکشیم و نگذاریم هیچ نقطه ای از این سرزمین، در لحظه خطر، خود را تنها حس کند؟ جالب این جاست که سردار سید مجید موسوی فرمانده هوافضای سپاه هم در پیمایی سنجیده و با ادبیات ملی فراگیر نوشت: «در نظام محاسباتی ما خاک، خاک است، تهران تا جنوب یکپارچه برای ایران هستند. شلیک های موشر و هدفمند ما از سراسر ایران بر سر دشمن تا بر گشتن آرامش به خط ساحلی جنوب و تنگه هرمز ادامه خواهد داشت.»

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ تأمین قانون تعیین تکلیف وضعیت نبی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای صادره به شماره ۱۱۰۵۲۶۱۹ مورخه ۱۴۰۵/۰۵/۱۲ هیات اول دوم موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت نبی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک سبزوار تصرفات مالکانه با معارض متقاضی آقای/ خانم محمدحسن فرزین به شناسنامه شماره ۱۰۷۱ شماره ملی ۰۶۳۹۰۸۲۹۹۵۵ صادره اسفند این فرزند حسین نسبت به شش دانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۱۰۰۰۰۰۵ متر مربع قسمتی از پلاک ۳۲ فرعی از ۴۲۰ اصلی واقع در بخش ۳ سبزوار مع الواسطه از محل مالکیت رسمی محمد ترشیزی محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به مدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند میتوانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد. م. الف: ۴۰۵/۷۲۵۵۵۵۵ تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۴/۲۷ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۵/۱۱

علی آب یار یکی - رئیس ثبت اسناد و املاک سبزوار

حمله فقط به تاسیسات نیست؛ به روح جامعه هم هست

تجاوز دشمن جنایتکار فقط آن چه را که از سیمان و آهن ساخته شده ویران نمی کند؛ گاهی پیش از فروریختن دیوارها، به آرامش آدم ها شلیک می کند. وقتی بیمارستانی با همه بیمارانش در التهاب و هراس تخلیه می شود، وقتی آسایشگاه چند سرباز مورد حمله و وحشیانه قرار می گیرد؛ وقتی خانواده ها نگران شیوه برگزاری امتحانات نهایی هستند و کنکوری ها نگران تعویق دوباره آزمونی که حسابی فرسایشی شده،

دیگر مسئله فقط آسیب به یک مرکز درمانی نیست؛ احساس امنیت زندگی روزمره ترک برمی دارد و دشمن در صدد است روان جامعه را درگیر فرسایش کند. وقتی در چاپهار کافه کتابی که پناه کوچک فرهنگ و گفت و گوست از آتش جنگ در امان نمی ماند، فقط یک مکان آسیب نمی بیند؛ بخشی از امید، بخشی از عادت به زندگی، بخشی از اطمینان به فردا زخمی می شود. خلاصه خطر فقط خود انفجار نیست؛ خطر بزرگ تر

برای جانِ ایران چه باید کرد؟

همراهی یک ایران اول این که مردم جنوب نباید حتی برای یک لحظه حس کنند تنها مانده اند. همبستگی در چنین روزهایی اگر به استوری و ژست همدردی محدود بماند فقط خودمان را آرام می کند تا توهم کنش مفید داشته باشیم، جنوب باید همراهی کامل ایران را حس کند، نه فقط در کلمات، که در چهره و قدم و تصمیم. مسئولان، به ویژه وزیران و مدیران ارشد، باید از تهران بیرون بروند و در میدان باشند؛ نه برای عکس و خبر، بلکه برای لمس اضطراب مردم، رسیدگی به نیازهای فوری، پیگیری درمان، امنیت، بازسازی و آرام کردن دل هایی که زیر فشار جنگ می لرزد. حضور میدانی فقط یک اقدام اجرایی نیست؛ یک پیام است: این جا حاشیه نیست، این جا قلب ایران است و هیچ کس رها نشده است. **یک صدایی ایران** اما مسئولیت فقط بر دوش دولت نیست. هر کس در هر جایگاهی که ایستاده، از کنشگر اجتماعی و روشنفکر گرفته تا مداح، واعظ، رسانه اصلاح طلب، صدا و سیما و عزیزی که شب های زیادی است با تمام وجود با پرچم ایران در خیابان حضور دارند یا در شبکه های اجتماعی

خطای حرفه ای در رسانه. خبر نادقیق فقط واقعیت را مخدوش نمی کند؛ اضطراب را تکثیر می کند. مسئولیت اجتماعی در چنین لحظه هایی، فقط همدردی و موضع گیری نیست؛ انضباط در مصرف و باز نشر خبر هم هست. جامعه ملت به، با مصرف بی وقفه خبر و تحلیل های تایید نشده آرام نمی شود، فرسوده تر می شود. هر چه چشم و ذهن بیشتر در معرض سیل خبرهای ضدو تقیض قرار گیرد، قدرت تشخیص کمتر و آمادگی روانی برای پذیرش هر شایعه ای بیشتر می شود. در کنار مردم، رسانه ها هم مسئولیتی دوچندان دارند. رسانه در بحران فقط ناقل اطلاعات نیست؛ سازنده ادراک عمومی است. اگر تیتراها بر پایه اغراق، ترس یا تصویرسازی مداوم از شکست بنا شوند، جامعه پیش از آن که از حمله مادی آسیب ببیند، در میدان روانی ضربه می خورد. اخلاق خبر در این روزها یعنی راستی آزمایی، پرهیز از شتاب، تفکیک خبر از گمانه و روایت کردن واقعیت بدون دامن زدن به هراس. در پایان جنوب با مردمانی دلاور، سر بلند بوده، هست و خواهد بود. نگرانی شاید این باشد که ما در برابر وظیفه خود کوتاهی کنیم و در ک درستی از زمان و ابعاد مسائل و اولویت ها نداشته باشیم.

((آگهی مناقصه))

عنوان مناقصه : سرویس ایاب و ذهاب پرسنل

نام و دستگاه مناقصه گذار : شرکت قطعات محوری خراسان

زمان دریافت و تحویل اسناد مناقصه : حداکثر ۳ روز کاری پس از درج آخرین آگهی تا تاریخ ۱۴۰۵/۰۵/۰۳

شرکت قطعات محوری خراسان در نظر دارد ، سرویس ایاب و ذهاب پرسنل خود را از طریق مناقصه عمومی با

شرایط مندرج در اسناد مناقصه به اشخاص حقیقی یا حقوقی واگذار نماید .

علاقه مندان می توانند جهت دریافت اسناد مناقصه به سایت اینترنتی شرکت قطعات محوری خراسان به نشانی

www.kap-co.com قسمت مزاییده و مناقصه مراجعه فرمایند ، همچنین جهت تحویل اسناد مناقصه پاکات

سربسته خود را حداکثر تا تاریخ ۱۴۰۵/۰۵/۰۳ در ساعات اداری به آدرس ذیل (سازمان حراست) تحویل دهند :

آدرس : شرکت قطعات محوری خراسان : مشهد – کیلومتر ۹ بزرگراه آسیایی – پیامبر اعظم ۱۰۱ – درب دوم سمت

چپ – سازمان حراست / شماره تماس : ۳۶۵۱۵۷۶۰

دفتر مرکزی : تهران - فلکه دوم صادقیه - ابتدای بلوار آیت اله کاشانی - نرسیده به پمپ بنزین پلاک ۹

(آقای اسعدی شماره تماس: ۰۹۱۲۱۸۷۳۱۸۶

* بدیهی است ارسال مدارک هیچگونه تعهد حقوقی یا قراردادی برای شرکت قطعات محوری خراسان نخواهد داشت .

شرکت قطعات محوری خراسان

۱۹۶۵۵۹

ZENDEGI - SALAM

روزنامه خراسان ضوی

شنبه ۲۷ تیر ۱۴۰۵
۳ صفر ۱۴۴۸
۱۸ جولای ۲۰۲۶
شماره ۲۲۰۹۵
۳۳۰۹